

Az 1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

2. Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ átmeneti rendelkezéseit, hogy azok előírják a Cseh Köztársaság számára, hogy 2010. április 30. után családi ellátást ítéljenek oda, jóllehet az államok illetékességét 2010. május 1-jétől kezdődően befolyásolhatja a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ lakóhelyre vonatkozó új meghatározása (a 22. és azt követő cikkek)?

Az 1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

3. Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet, hogy a jelen ügy körülményei között a Cseh Köztársaság 2010. május 1-jétől kezdődően a családi támogatások odaítélésére illetékes államnak minősül?

(1) HL L 149., 2. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.

(2) HL L 166., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.

(3) HL L 284., 1. o.

A Satakunnan käräjäoikeus (Finnország) által 2013. július 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Sähköalojen ammattiliitto ry kontra Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(C-396/13. sz. ügy)

(2013/C 260/67)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Satakunnan käräjäoikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: Sähköalojen ammattiliitto ry

Alperes: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Valamely, a munkavállalók érdekében eljáró szakszervezet közvetlenül hivatkozhat-e egy más tagállambeli szolgálattal szemben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére mint közvetlen jogforrássra, ha az állítólag a 47. cikkbe ütköző rendelkezés (a lengyel munka törvénykönyvének 84. cikke) tisztán nemzeti rendelkezés?

2. A foglalkoztatás helye szerinti államban folyamatban lévő, a 96/71/EK irányelv⁽¹⁾ értelmében vett, esedékes követelések miatti bírósági eljárásban az következik az uniós jogból, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke, valamint az említett irányelv 5. cikkének (2) bekezdése és 6. cikke szerinti hatékony jogvédelem elvéből — az Alapjogi Charta 12. cikkében a szakszervezetek területén biztosított egyesülési szabadsággal összefüggésben értelmezve —, hogy a nemzeti bíróság nem alkalmazhatja a munkavállaló származás szerinti állama munka törvénykönyvének azon rendelkezését, amely kizárja a bérkövetelésnek behajtás érdekében a foglalkoztatás helye szerinti államban tevékenykedő szakszervezetre való átruházását, miközben a foglalkoztatás helye szerinti állam vonatkozó rendelkezése lehetővé teszi az esedékes bérkövetelés behajtás érdekében történő átruházását, és így a felperesi jogállás olyan szakszervezetre való átruházását, amelynek minden olyan munkavállaló a tagja, aki a behajtási követelését átruházta?

3. Úgy kell-e értelmezni a Lisszaboni Szerződés 30. jegyzőkönyvének rendelkezéseit, hogy azokat a Lengyelországon vagy az Egyesült Királyságon kívüli nemzeti bíróságnak is figyelembe kell vennie, amennyiben a szóban forgó jogvita szoros kapcsolatban van Lengyelországgal, és különösen, ha a munkaszerződésekre alkalmazandó jog a lengyel jog? Másképpen fogalmazva: a lengyel-brit jegyzőkönyv megakadályozza-e a finn bíróságot abban, hogy megállapítsa, Lengyelország jogi vagy közigazgatási rendelkezései, közigazgatási gyakorlata vagy közigazgatási intézkedései sértik az Európai Unió Alapjogi Chartájában kihirdetett alapjogokat, szabadságokat és elveket?

4. Úgy kell-e értelmezni a Róma I. rendelet 14. cikkének (2) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkére figyelemmel, hogy az kizárja valamely tagállam olyan nemzeti szabályozásának alkalmazását, amely tiltja a munkaviszonyból eredő követelések és igények átruházását?

5. Úgy kell-e értelmezni a Róma I. rendelet 14. cikkének (2) bekezdését, hogy a munkaszerződésből eredő követelések átruházására azt a jogot kell alkalmazni, amely a Róma I. rendelet szerint a szóban forgó munkaszerződésre irányadó, anélkül hogy jelentősége lenne annak, hogy egy adott igény tartalmára valamely más jog rendelkezései is kihatnak?

6. Úgy kell-e értelmezni a 96/71 irányelv 3. cikkét az EUMSZ 56. és 57. cikk fényében, hogy a minimális bérszint fogalma magában foglalja a bércsoport szerinti alapórabért, a garantált teljesítménybért, a szabadságpénzt, a rögzített napi díjat és a napi munkába menetel miatti térítést (útidő-térítés), ahogyan ezen, az irányelv mellékletének hatálya alá tartozó munkafeltételeket az általánosan alkalmazandónak nyilvánított kollektív megállapodás rögzíti?

- 6.1. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. [és 57.] cikket és/vagy a 96/71/EK irányelv 3. cikkét, hogy az kizárja, hogy a tagállamok úgynevezett befogadó államként nemzeti jogi

rendeleteikben (általában alkalmazandó kollektív megállapodásban) arra kötelezzék a más tagállambeli szolgáltatókat, hogy a területükre kiküldött munkavállalóknak útidőtérítést és napidíjat fizessenek, ha figyelembe vesszük, hogy a hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések szerint a kiküldetésben lévő munkavállaló a kiküldetés egész időtartama alatt szolgálati út keretében tevékenykedőnek tekintendő, úgyszintén útidőtérítést és napidíjat igényelhet?

6.2. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. és 57. cikket és/vagy a 96/71/EK irányelv 3. cikkét, hogy az kizárja, hogy a nemzeti bíróság megtagadja a más tagállambeli vállalkozás által a származás szerinti államában bevezetett és alkalmazott bércsoport-besorolás elismerését?

6.3. Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. és 57. cikket és/vagy a 96/71/EK irányelv 3. cikkét, hogy az lehetővé teszi, hogy egy más tagállambeli munkáltató érvényesen és a foglalkoztatás helye szerinti állam bíróságára nézve kötelezően megállapítsa a munkavállalók bércsoportokba való besorolását, ha a foglalkoztatás helye szerinti államban általánosan alkalmazandó kollektív megállapodás az eredmény szempontjából más bércsoport-besorolást ír elő, vagy pedig a befogadó tagállam, amelybe a más tagállamból származó szolgáltató munkavállalóit kiküldték, előírhatja a szolgáltatóknak, hogy milyen rendelkezéseket kell figyelembe vennie a munkavállalók bércsoportokba való besorolásakor?

6.4. Úgy kell-e értelmezni a 96/71/EK irányelv 3. cikkét az EUMSZ 56. és 57. cikkel összefüggésben, hogy az elszámlálás, amelynek költségeit a 6. kérdésben említett kollektív megállapodás alapján a munkáltatónak kell viselnie, és az étkezési utalványok, amelyeket a más tagállamból származó szolgáltató a munkaszerződés szerint nyújt, a kiküldetéssel kapcsolatban felmerült költségek megtérítésének tekintendők, vagy a 3. cikk (1) bekezdése értelmében vett minimális bérszint fogalmába tartoznak?

6.5. Úgy kell-e értelmezni a 96/71/EK irányelv 3. cikkét az EUMSZ 56. és 57. cikkel összefüggésben, hogy a teljesítménybér, az útidőtérítés és a napidíj kérdésének értelmezésekor úgy kell tekinteni, hogy a foglalkoztatás helye szerinti államban általánosan alkalmazandó kollektív megállapodást igazolják a közreaddal kapcsolatos követelmények?

2013. július 17-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Románia

(C-405/13. sz. ügy)

(2013/C 260/68)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae meghatalmazottak)

Alperes: Románia

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Románia — mivel nem fogadott el minden ahhoz szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, hogy megfeleljen a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke 1. pontja, 3. cikke (5) bekezdése b) pontja, (7) és (8) bekezdése, valamint (9) bekezdése c) pontja, 5. cikke, 7. cikke (4) bekezdése, 9. cikke (1)-(7) bekezdése, 10. cikke (2) és (5) bekezdése, 11. cikke (8) bekezdése, 13. cikke (4) bekezdése és (5) bekezdése b) pontja, 16. cikke (1) és (2) bekezdése, 25. cikke (1) bekezdése, 26. cikke (2) bekezdése c) pontja, 31. cikke (3) bekezdése, 34. cikke (2) bekezdése, 37. cikke (1) bekezdése k), p) és q) pontja, (3) bekezdése b) és d) pontja, valamint (10)-(12) bekezdése, 38. cikke (1) bekezdése, 39. cikke (1), (4) és (8) bekezdése, valamint I. melléklete 1. pontja rendelkezésének, vagy, mindenesetre, ezeket nem közölte az Európai Bizottsággal — nem teljesítette az irányelv 49. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

— az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésében foglalt előírások értelmében kötelezze Romániát 30 228,48 EUR összegű kényszerítő bírság fizetésére minden egyes késedelmi nap után a 2009/72/EK irányelv átültetéséhez szükséges intézkedések közzététele kötelezettségének megsértése okán a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától kezdődően.

— Romániát kötelezze a költségek viselésére

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2011. március 3-án lejárt.

⁽¹⁾ A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 18., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 431. o.).

⁽¹⁾ HL L 211., 53. o.